

2006-01-18

PERSCOMMUNIQUÉ

Kredieten aan particulieren – Analyse van de in de Centrale voor Kredieten aan Particulieren geregistreeerde gegevens

NBB Working Paper 78 - Document Series

www.nbb.be

In het kader van de strijd tegen de overmatige schuldenlast, werd de Centrale voor Kredieten aan Particulieren (CKP) op 1 juni 2003 omgevormd tot een positieve centrale. Door de registratie van nagenoeg alle consumentenkredieten en hypothecaire leningen die door ingezetene natuurlijke personen voor privé-doeleinden werden afgesloten en de eventuele wanbetalingen die eruit voortvloeien, geeft de Centrale sinds die datum een vrijwel volledig beeld van de kredietverlening aan particulieren.

In deze *Working Paper* worden de gegevens uit dat unieke en quasi exhaustieve gegevensbestand grondig geanalyseerd. Uitgaande van de in het positieve en het negatieve luik geregistreeerde informatie m.b.t. de overeenkomsten en personen, wordt in eerste instantie de structuur van de Belgische markt van de kredieten aan particulieren en de kenmerken van de diverse kredietvormen belicht. Deze analyse onderstreept niet alleen de specificiteit van elk van de krediettypes, maar wijst bovendien uit dat naargelang de kredietovereenkomsten bepaalde kenmerken vertonen, de kans op wanbetaling hoger ligt.

De *Working Paper* bekijkt vervolgens het leen- en terugbetalingsgedrag van de kredietnemers in functie van hun in de CKP gekende kenmerken, met name leeftijd en woonplaats, en constateert duidelijke divergenties wanneer deze variabelen in rekening worden gebracht.

Wat het leengedrag naar leeftijd betreft, stroken de bevindingen van het onderzoek m.b.t. de relatieve spreiding van de leeftijdsklassen voor de diverse kredietvormen met de logica van de levenscyclustheorie. De onderzoeksresultaten m.b.t. het terugbetalingsgedrag bevestigen voor de consumentenkredieten de algemeen gangbare opvatting dat jongere kredietnemers gemiddeld een hoger risico inhouden dan oudere; in het geval van de hypothecaire kredieten daarentegen lijkt het tegengestelde te gelden. Deze uiteenlopende vaststellingen suggereren dat voor beide krediettypes deels andere factoren een rol spelen in het wanbetalingsproces, en nuancering bijgevolg nodig is.

De analyse naar woonplaats brengt eveneens een aantal opmerkelijke verschillen betreffende het leen- en terugbetalingsgedrag aan het licht. Met name onderscheiden de drie gewesten zich van elkaar op het vlak van hun kredietbehoefte (in verhouding tot de meerderjarige bevolking), de samenstelling van hun kredietportefeuille en het relatieve belang van de kredietgeverscategorieën waarop zij een beroep doen; de gegevens voor de individuele arrondissementen liggen in lijn met de bevindingen op gewestniveau. De regionale gegevens m.b.t. het terugbetalingsgedrag wijzen eveneens op sterke variaties tussen de gewesten: meer bepaald tellen Brussel en Wallonië relatief meer wanbetalingsdossiers dan Vlaanderen. De relatieve prestaties inzake terugbetaling voor de individuele arrondissementen geven, op enkele uitzonderingen na, een gelijkaardige tweedeling van het land te zien. Bovendien blijken ze sterke correlaties te vertonen met een aantal socio-economische regionale gegevens, waaronder in het bijzonder de mannelijke werkloosheidsgraad.